

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/59829 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht, van 10 juni 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 februari 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) geweigerd om (hierna: de vreemdeling) ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 20 november 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar wederom ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 juni 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

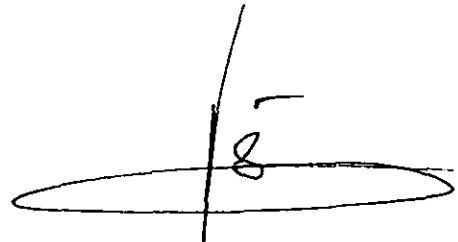
w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 oktober 2008

53.
Verzonden: 16 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized '8' or 'S' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 06/59829, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te eiser,
gemachtigde: mr. drs. C.R. Jansen, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te 's-Gravenhage, thans de
Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. T. Hartsuiker, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 14 februari 2005 heeft verweerder geweigerd om eiser ambtshalve een
verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met
verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling te verlenen.

Tegen dit besluit heeft eiser bij brief van 14 maart 2005 bezwaar gemaakt bij verweerder.

Bij besluit van 31 oktober 2005 heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiser bij faxbericht van 24 november 2005 beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 17 mei 2006 (procedurenummer: AWB 05/52948) heeft de rechtbank het
beroep van eiser gegrond verklaard en het besluit van 31 oktober 2005 vernietigd.

Bij besluit van 20 november 2006 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder het
bezwaar van eiser wederom ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiser bij faxbericht van 6 december 2006 beroep ingesteld.

De zaak is op 16 januari 2008 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door mr. P.J. Wapperom, een kantoorgenoot van
zijn gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

procedurenummer: AWB 06/59829

2

Voorts is ter zitting verschenen mevrouw De Graaff, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en e, van de Vreemdelingenwet 2000, gelezen in verband met artikel 1, aanhef en onder i, van deze wet, is de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

2.2. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar van eiser tegen het besluit van 14 februari 2005 ongegrond verklaard. In het bestreden besluit heeft verweerder overwogen dat de verslagen van bevindingen van de radiologen van leeftijdsonderzoeken die eiser heeft ondergaan zijn ontvangen. Door middel van een ondertekening hebben de radiologen de verantwoordelijkheid voor deze verslagen genomen. De identiteit van deze radiologen is bij verweerder bekend. Op basis hiervan wordt geconcludeerd dat het onderzoek zorgvuldig is verlopen en volledig is geweest. Het ontvangen van de bevindingen van het leeftijdsonderzoek, voorzien van parafen van de deskundigen, is voldoende om te voldoen aan de vergewisplicht.

Gelet op het resultaat van zowel het leeftijdsonderzoek als de herbeoordeling ervan, namelijk dat eiser meerderjarig was op het moment van zijn asielaanvraag (op 27 november 2001), is het bezwaar van eiser kennelijk ongegrond en is op grond van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) afgezien van het horen van eiser.

2.3. In beroep heeft eiser met name het volgende aangevoerd.

Pas vijf jaar na de aanvraag van eiser heeft verweerder een definitieve beslissing genomen over de aanspraken van eiser op het beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen. Omdat verweerder niet voortvarend heeft gehandeld en gelet op het hierdoor opgewekte vertrouwen had verweerder eiser een verblijfsvergunning moeten verlenen. In ieder geval rust op verweerder een zwaardere onderzoeksplicht.

Het leeftijdsonderzoek heeft niet op zorgvuldige wijze plaatsgevonden. Met name is niet gebleken dat de onderzoekers voldoen aan de vereisten van deskundigheid, betrouwbaarheid, integriteit en objectiviteit en verweerder heeft zich daar ook niet van vergewist. Evenmin is gebleken volgens welke methode de herbeoordeling heeft plaatsgevonden. Slechts één van de beoordelingen is voorzien van een paraaf. Op de herbeoordeling van 28 maart 2006 is geen paraaf geplaatst, maar een "OK-teken", waarmee niet is voldaan aan de vergewisplicht. "Opmerkelijk dient te worden geacht dat bij de behandeling van het vorige beroep alsnog een herbeoordeling is overgelegd. Echter thans heeft verweerder deze niet betrokken in haar besluitvorming, wat op voorhand al onzorgvuldig moet worden geacht. Immers, alsdan zou de thans overgelegde herbeoordeling dubbel werk zijn geweest."

2.4. De rechtbank oordeelt als volgt.

2.4.1. In het dossier bevinden zich twee door een radioloog geparafeerde schriftelijke verklaringen. De eerste verklaring is gedagtekend 8 april 2004 ("tweede herbeoordelaar"), de tweede verklaring is gedagtekend 28 maart 2006. Op beide verklaringen is een code van twee letters vermeld. In deze verklaringen wordt een oordeel gegeven over de uitrijping van de mediale uiteinden van de sleutelbeenderen ten tijde van het röntgenologisch onderzoek op 28 november 2001. In het bestreden besluit heeft verweerder overwogen dat de identiteit van de beoordelende radiologen bij hem bekend is. In het verweerschrift is vermeld dat

procedurenummer: AWB 06/59829

3

verweerder voorts beschikt over hun werkadressen en telefoonnummers, zodat hij zich desgewenst met de radiologen kan verstaan. Onder deze omstandigheden moet volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling), bijvoorbeeld haar uitspraken van 31 maart 2004 (JV 2004, 210 en 211), worden geoordeeld dat verweerder heeft voldaan aan de op hem rustende verplichting zich te vergewissen van de zorgvuldigheid van het verrichte leeftijdsonderzoek.

De rechtbank kan eiser niet volgen in zijn stelling dat verweerder de verklaring van 28 maart 2006 niet heeft betrokken bij zijn besluitvorming. In het bestreden besluit is tot twee keer toe verwezen naar deze verklaring.

In hetgeen eiser heeft aangevoerd ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder de schriftelijke verslagen van de radiologen niet aan het bestreden besluit ten grondslag had mogen leggen.

Anders dan eiser ziet de rechtbank geen reden om te betwijfelen dat de verklaring van 28 maart 2006 is voorzien van een paraaf.

In de jurisprudentie van de Afdeling ligt naar het oordeel van de rechtbank besloten dat verweerder, als hij de identiteit van de beoordelende radiologen kent en zich desgewenst met hen kan verstaan, in beginsel heeft voldaan aan zijn vergewisplicht op grond van artikel 3:2 Awb en dat hij niet verplicht is de namen van de radiologen aan eiser bekend te maken. Bezien in het licht van deze jurisprudentie kunnen de stellingen van eiser dat niet is gebleken dat de onderzoekers voldoen aan eisen van deskundigheid, betrouwbaarheid, integriteit en objectiviteit, dat verweerder niet beschikt over de onderliggende stukken en dat niet is gebleken met behulp van welke methode de herbeoordeling heeft plaatsgevonden, niet leiden tot de slotsom dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat eiser deze stellingen niet nader heeft onderbouwd, dat hij geen objectief verifieerbaar (tegen)bewijs van zijn geboortedatum heeft overgelegd en dat hij ook geen contra-expertise heeft laten uitvoeren of heeft aangevraagd.

2.4.2. De rechtbank volgt eiser niet in zijn standpunt dat verweerder hem wegens tijdsverloop en het hierdoor opgewerkte vertrouwen in het bezit had moeten stellen van een verblijfsvergunning. De stelling van eiser dat het tijdsverloop meebrengt dat de op verweerder rustende onderzoeksplicht wordt verzaamd vindt evenmin steun in het recht.

2.4.3. De beroepsgrond dat het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 7:2 Awb faalt. In de uitkomst van het door de radiologen verrichte onderzoek ligt besloten dat eiser geen aanspraak kan maken op een vergunning tot verblijf onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling". In hetgeen eiser in bezwaar heeft aangevoerd ziet de rechtbank ook overigens geen grond voor het oordeel dat verweerder hem voorafgaand aan het nemen van het bestreden besluit in de gelegenheid had moeten stellen te worden gehoord.

2.4.4. In hetgeen eiser verder heeft aangevoerd, ziet de rechtbank evenmin grond voor het oordeel dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven. Het beroep is derhalve ongegrond.

De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 06/59829

4

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. J.A.M. van den Berk, rechter, en door deze en
mr. M.J.F.J. van Beek, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op:

10 JUNI 2008

Afschrift verzonden op: 10 JUNI 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr E.J. Wapperom
 Mr A.W.J. van der Meer
 Mr drs C.R. Jansen
 Mr J.W.E. Noot
 Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht

Tel. (078) 639 99 00
 Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 8 JUL 2008	
ZAAKNR.	200805226
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Afdeling bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 8 juli 2008

Betreft : Appelschrift

Inzake : Hoer Beroep
 / Staatssecretaris van Justitie

IND kenmerk : 0111.27.2029

V-nummer :

Proc.nr. Rb : 06 / 59829

Appellant

Naam
 Geboren
 Nationaliteit : Angolese

Gemachtigde : mr. P.J. Wapperom
 kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
 adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 10-06-2008
 datum verzending : 10-06-2008

-2-

Geeft eerbiedig te kennen,

_____ geboren op _____ van Angolese nationaliteit, hierna te noemen "appellant", verblijvende te _____ te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de advocaat en procureur mr. P.J. Wapperom, die ten deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hem optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Appellant heeft op 27 november 2001 een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning "asiel" voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000.

Bij beschikking van 25 april 2002 is deze aanvraag afgewezen. Tegen deze beschikking heeft appellant op 23 mei 2002 een beroepschrift ingediend.

Bij uitspraak van 27 juli 2004 heeft de rechtbank Dordrecht het beroep ongegrond verklaard.

Vervolgens heeft verweerder in de beschikking van 14 februari 2005 ambtshalve besloten appellant niet in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.

Op 14 maart 2005 heeft appellant hiertegen een bezwaarschrift ingediend.

Bij beschikking van 31 oktober 2005 is dit bezwaarschrift ongegrond verklaard.

Op 24 november 2005 is tegen deze beschikking beroep ingediend.

Bij uitspraak van 17 mei 2006 (Awb 05/52948) heeft de rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Middelburg, het beroep gegrond verklaard.

Bij beschikking van 20 november 2006 heeft verweerder het bezwaar andermaal ongegrond verklaard. Hierbij werd eiser tevens aangezegd Nederland te verlaten.

Op 6 december 2006 zijn bij het CIV te Haarlem een beroepschrift en verzoekschrift ingediend tegen deze beschikking.

-3-

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht op 16 januari 2008.

Middels uitspraak van 10 juni 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht, het ingediende beroepschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek :

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen :

"Anders dan eiser ziet de rechtbank geen reden om te twijfelen dat de verklaring van 28 maart 2006 is voorzien van een paraaf."

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.2.2. en 2.3.1 is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Gelet op de bijgaande beoordeling / verklaring van 28 maart 2006 (produktie 2), is geenszins eenduidig op te maken, dat sprake zou zijn van een paraaf. Dat sprake is van een 'OK-teken' vindt steun in deze verklaring. In elk geval is hetgeen de rechtbank terzake heeft overwogen onvoldoende gemotiveerd.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar overwegingen niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.2.1. Motiveringsgebrek ; zorgvuldigheid

-4-

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen :

"Bezien in het licht van deze jurisprudentie kunnen de stellingen van eiser dat niet is gebleken dat de onderzoekers voldoen aan de eisen van deskundigheid, betrouwbaarheid, integriteit en objectiviteit, dat verweerder niet beschikt over de onderliggende stukken en dat niet is gebleken met behulp van welke methode de herbeoordeling heeft plaatsgevonden, niet leiden tot de slotsom dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat eiser deze stellingen niet nader heeft onderbouwd, dat hij geen objectief verifieerbaar (tegen)bewijs van zijn geboortedatum heeft overgelegd en dat hij ook geen contra-expertise heeft laten uitvoeren of heeft aangevraagd."

2.2.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1.2. en 2.3.1 is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank heeft miskend dat de vraag of er een contra-expertise moet worden uitgevoerd, mede afhangt van de vraag of er redenen zijn te twijfelen aan de uitkomsten van het leeftijdsonderzoek. Daaraan vooraf gaat de vraag of aan de deskundigheid van de onderzoeker moet worden getwijfeld.

Het gaat te ver te verlangen dat appellant – ook als hij de vergewisplicht gemotiveerd en terecht bestreden heeft – hij een contra-expertise moet uitvoeren.

De rechtbank had dan ook niet (ambtshalve) het achterwege laten van de contra-expertise bij haar motivering mogen betrekken.

2.3.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2. is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

-5-

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht niet in stand blijven;

Appellant verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom